

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/146/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010348
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319010348.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného H. Z. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 30.10.2019 č. k. 2T/24/2019-288, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.2.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok r u š í v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný H. Z., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom L., E. XXXX/X, toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov od 15.10.2018, podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 3Pv 460/18/22202 zo dňa 12.3.2019 podanej pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že si v presne nezistený deň obstaral žltý kryštalický materiál, ktorý do 15.10.2018 v R. na ulici V. v spálni prístavby bez súpisného čísla ukrýval v puzdre zelenej farby vyrobenom z gumy, v hornej časti uzatvárateľnom na zips, kde sa nachádzalo plastové vrečko obsahujúce žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 3.479 mg s priemernou koncentráciou 51,4 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), predstavujúci 45 jednotlivých dávok drogy, v puzdre sa nachádzala aj injekčná striekačka obsahujúca žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 7.542 mg s priemernou koncentráciou 52,0 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), predstavujúci 98 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom žltý kryštalický materiál bol zaistený pri domovej prehliadke vykonanej dňa 15.10.2018 v prístavbe bez súpisného čísla nachádzajúcej sa v R. na ulici V., pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.05.2015, sp. zn. 1T/133/14, právoplatným dňa 22.06.2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, d) Tr. zákona, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. Z. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a

obchodovanie s nim podľa § 172 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň si obstaral žltý kryštalický materiál, ktorý do 15.10.2018 v R. na ulici V. v spálni prístavby bez súpisného čísla ukrýval v puzdre zelenej farby vyrobenom z gumy, v hornej časti uzatvárateľnom na zips, kde sa nachádzalo plastové vrečko obsahujúce žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 3.479 mg s priemernou koncentráciou 51,4 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), predstavujúci 45 jednotlivých dávok drogy, v puzdre sa nachádzala aj injekčná striekačka obsahujúca žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 7.542 mg s priemernou koncentráciou 52,0 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), predstavujúci 98 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom žltý kryštalický materiál bol zaistený pri domovej prehliadke vykonanej dňa 15.10.2018 v prístavbe bez súpisného čísla nachádzajúcej sa v R. na ulici V., pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.05.2015, sp. zn. 1T/133/14, právoplatným dňa 22.06.2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, d) Tr. zákona.

Za to okresný súd obžalovanému podľa § 172 ods. 2 s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1/ Tr. zákona mu súčasne súd uložil ochranný dohľad a podľa § 78 ods. 1/ Tr. zákona na dobu 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukazuje najmä na rozpory v skutkoch, ktoré boli opísané jednak v návrhu na vzatie obvineného H. Z. do väzby, ktorý bol podaný zo strany Okresnej prokuratúry Galanta dňa 17.10.2018 a obžalobného návrhu, ktorý bol podaný na konajúci Okresný súd dňa 14.03.2019. Z pohľadu obhajoby sa javí nelogické to, že Okresná prokuratúra Galanta najprv v návrhu na vzatie do väzby obvineného uvádza, že uvedená zaistená látka bola nájdená počas výkonu domovej prehliadky dňa 15.10.2018 v priestoroch slúžiacich na bývanie jeho matky Y. Z., a na druhej strane v obžalobnom návrhu už táto skutočnosť absentuje. Súčasne sa vyjadruje k osobe svedkyne Y. Z.. Táto počas priebehu prípravného konania využila svoje právo, a k veci odmietla vypovedať, avšak na hlavnom pojednávaní dňa 30.10.2019 v prejednávanej trestnej veci toto svoje právo nevyužila a uviedla, že zaistené látky patrili jej osobe. Túto skutočnosť ešte pred výsluchom menovanej svedkyne uviedol počas svojej výpovede sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.07.2019. Obžalovaný súdu dôkladne ozrejmil, ako sa na zaistené stopy dostali jeho odtlačky a zároveň súdu uviedol, že prečo túto skutočnosť neuviedol už v prípravnom konaní, a to práve z toho titulu, lebo sa bál, že by svojej matke Y. Z. mohol svojou výpoveďou privodiť trestné stíhanie. Skutočnosť, že si svedkyňa Y. Z. zaobstarala zaistené látky v hodnote 150,- eur (ako to sama uviedla) bolo zrejme vecou dohody medzi ňou a predávajúcim, a táto skutočnosť nebola počas hlavného pojednávania dňa 30.10.2019 žiadnym spôsobom rozporovaná, a taktiež nebolo žiadnym spôsobom rozporované tvrdenie, že v kritickom čase mala ruky obviazané a mala rukavice. Z pohľadu obhajoby je zrejmé, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaného skutku v zmysle intencii obžalobného návrhu Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 14.03.2019 (trestného činu podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona) sa mal dopustiť obžalovaný H. Z.. Nebolo preukázané, že by obžalovaný mal zaistené látky predávať, kúpiť, zadovážiť a zároveň prechovávať, keďže tieto boli zaistené v priestoroch slúžiacich na bývanie jeho matky Y. Z.. Záverom nemožno opomenúť, že v čase realizácie domovej prehliadky sa v danom priestore slúžiacom na bývanie obžalovaný nenachádzal, a teda v konečnom dôsledku predmetné zaistené látky na danom mieste ani nemohol žiadnym spôsobom ukrývať, keďže tam ani nebýval a nemal tam ani trvalý pobyt. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obhajca obžalovaného aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o odvolaní. Nad rámec toho uviedol, že obrana obžalovaného nie je účelová, pričom poukázal na to, že jeho matka bola súbežne zadržaná spolu s ním, v konaní pred súdom uviedla, že droga bola jej, nijakým iným spôsobom nebolo preukázané, že drogy mal obžalovaný, že ich zabezpečil, chýba jednoznačný dôkaz o tom, akým spôsobom drogy zadovážil, že ju práve on prechovával. Ako už bolo uvedené, v čase domovej prehliadky sa nezdržoval v týchto priestoroch, drogu nevydal, ostatné skutočnosti objasnil on a jeho matka ako svedkyňa, keďže už mal v minulosti skúsenosti

s drogou, teraz sa s tým už nezaobrá. Záverom preto navrhol, aby KS v Trnave napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na potrebné prejednanie a rozhodnutie a v prípade takéhoto rozhodnutia prepustil obžalovaného z väzby. Ani predtým, ako bol zadržaný, nebolo preukázané, že to puzdro patrilo jemu, že by s ním už predtým nejakým spôsobom manipuloval, doplnil, že OČTK postupovali ďalej v trestnom stíhaní proti obžalovanému i práve preto, že vyšli jeho odtlačky a DNA.

Prokurátor navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd k postupu okresného súdu pri ustáľovaní skutkového stavu v posudzovanej veci uvádza, že skutočnosti, ktoré okresný súd pokladá za preukázané, sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov. Okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval správne, keď rozhodol o vine obžalovaného, vzhľadom na to, že dôkazy, o ktoré oprel svoje rozhodnutie, nevyvážili pochybnosti o vine obžalovaného.

V trestnom konaní na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen

spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú akékoľvek pochybnosti.

Dôkazy vykonané v konaní proti obžalovanému však nevedú k logickému, jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že skutok spáchal jedine obžalovaný.

Okresný súd dospel k záveru o vine obžalovaného najmä zhodnotením osoby obžalovaného, jeho výpovede ako aj výpovede svedkyne Y. Z.. Výpovede obžalovaného ako aj svedkyne považoval za účelové a nevierohodné. U obžalovaného to bolo podľa okresného súdu z dôvodu, že sa chcel zbaviť trestnej zodpovednosti za opätovný kontakt s drogami, a že mu v danom prípade už hrozil vysoký trest pre kvalifikovanú skutkovú podstatu. V neposlednom rade vierohodnosť výpovede spochybňuje aj jeho tvrdenie, že v živote žiadne drogy nemal, pričom doteraz bol 3 krát odsúdený pre drogovú trestnú činnosť a naposledy uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 4 mesiace vykonal dňa 08.08.2017.

Okresný súd vyhodnotil, že neobstoí ani tvrdenie obžalovaného, že bol iba na návšteve najprv u matky a potom u E. R., lebo má trvalé bydlisko v L.. Sám obžalovaný uviedol, že byt v L. už pred cca tromi rokmi predal. Čo sa týka u neho nájdených peňazí, najprv tvrdil, že sú práve z predaja toho bytu, druhýkrát, že si chcel kúpiť auto.

V tejto súvislosti krajskému súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel okresný súd k záveru, že obžalovaný sa zdržiava v dome svojej matky a drogy nájdené počas domovej prehliadky v priestoroch slúžiacich na bývanie jeho matky patria obžalovanému. Dokazovaním vykonaním na hlavnom pojednávaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že obžalovaný býval, resp. zdržiaval sa u svojej matky a drogy nájdené v rámci domovej prehliadky jednoznačne patrili obžalovanému, ktorý ich tam ukrýval. Obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na návšteve u svojej matky a puzdro s drogami chytil do ruky v dôsledku čoho na ňom zanechal svoje odtlačky, avšak uvedené nemusí nevyhnutne znamenať, že nájdené drogy s odtlačkami obžalovaného patrili práve jemu, nakoľko toto nie je potvrdené ďalšími na to nadväzujúcimi dôkazmi.

Krajský súd zároveň upozorňuje, že súd je oprávnený a zároveň povinný prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli pred súdom vykonané a vinu, resp. nevinu obžalovaného založiť len na takto vykonaných dôkazoch. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na tvrdenie obžalovaného, že byt v L. už cca pred tromi rokmi predal a súčasne, že nájdené peniaze u neho sú z predaja bytu, neskôr tvrdil, že si chcel kúpiť auto. Uvedené skutočnosti však neboli na hlavnom pojednávaní prejednávané, resp. neboli prečítané výpovede obžalovaného, v ktorých uvedené skutočnosti tvrdil (ani nemohli byť, nakoľko uvedené uviedol na výsluchu v pozícii zadržaného - podozrivého) a z výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní tieto skutočnosti nevyplývajú. Na základe uvedeného, okresný súd nemohol na týchto skutočnostiach založiť rozhodnutie o vine obžalovaného, príp. na ne prihliadnúť v súvislosti s ďalšími skutočnosťami.

Úvahy okresného súdu a jeho závery o vyhodnotení výpovede matky obžalovaného - svedkyne Y. Z. ako účelové s cieľom pomôcť obžalovanému, sú síce správne, avšak na závere, že žiadne iné usvedčujúce dôkazy v konaní proti obžalovanému, zabezpečené neboli, nič nezmenia.

Krajský súd uzatvára, že v konaní pred okresným súdom nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybné usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného oprel iba o skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený pre drogovú trestnú činnosť a tiež o úvahu, že nakoľko obžalovaný predal svoj byt v L., zdržiaval sa v dome svojej matky. Tieto skutočnosti však nie sú objektívne dostačujúce pre rozhodnutie o vine obžalovaného. Absentujú akékoľvek ďalšie dôkazy o tom, že obžalovaný predmetný skutok spáchal. Na základe vyššie uvedeného krajský súd zistil, že odvolacia námietka obžalovaného že nebolo preukázané, že by obžalovaný mal zaistené látky predávať, kúpiť, zadovážiť a zároveň prechovávať, keďže tieto boli zaistené v priestoroch slúžiacich na bývanie jeho matky Y. Z., je dôvodná.

Krajský súd pri vyhodnotení vykonaných dôkazov musí jednoznačne konštatovať, že dôkazy vykonané v prejednáwanej veci nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti, ktoré sú uvedené v podanej obžalobe, a to z toho pohľadu, že skutok spáchal obžalovaný. Na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp., ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov získaných zákonným spôsobom, s konštatovaním, že procesné strany nenavrhlí žiadne ďalšie dôkazy, je potrebné konštatovať, že nebolo podľa

názoru krajského súdu bez najmenších pochybností dokázané, že skutok spáchal práve obžalovaný. V predmetnej veci neexistoval žiaden jednoznačný, priamy, nespochybniteľný a inými dôkazmi podporovaný dôkaz, ktorý by bol vykonaný na hlavnom pojednávaní a ktorý by bez najmenších pochybností dokazoval, že skutok spáchal práve obžalovaný. Keďže súd je oprávnený a zároveň povinný prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli pred súdom vykonané, nebolo možné bez najmenších pochybností preukázať obžalovaným spáchanie tohto skutku. V tomto smere nepostačovala pre záver súdu o vine obžalovaného len skutočnosť, že obžalovaný bol 3 krát odsúdený pre drogovú trestnú činnosť.

V trestnom konaní je nositeľom obžaloby prokurátor, ktorý má preukazovať vinu obžalovaného a ktorý v predmetnej veci nezabezpečil a nepredložil súdu také presvedčivé, nespochybniteľné a zákonné dôkazy, ktoré by súd viedli k záveru o vine obžalovaných bez najmenších pochybností. Prokurátor v predmetnej trestnej veci neunesol dôkazné bremeno. V súvislosti s už naznačenou „dôkaznou núdzou“, je potrebné taktiež poukázať na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v celom rozsahu akceptoval odvolanie obžalovaného a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť. Krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol sám a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.